

Arrest

nr. 338 997 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten, etnisch Arabisch en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in Khan Younis, Gaza en heeft daar uw volledige leven in Palestina gewoond. U bent tot de negende graad naar een staatschool geweest en werkte in Gaza als verkoper in een kledingwinkel.

U vertrok in maart 2020 uit Gaza. U bent via Egypte naar Turkije gereisd, waar u op 14 maart 2020 toekwam. U verbleef twee jaar en vijf maanden in Turkije, waar u een appartement met uw broer deelde en gedurende acht maanden werkte in een naaiatelier. U vertrok uit Turkije omwille van het racisme van andere Arabieren.

U kwam op 26 of 27 juli 2023 toe in Griekenland en diende daar op 3 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 september 2023 werd u in Griekenland erkend in de hoedanigheid van

vluchteling. U heeft een Griekse verblijfsvergunning die geldig is van 8 september 2023 tot 7 september 2026 en heeft een Grieks reisdocument dat geldig is van 2 oktober 2023 tot 1 oktober 2028.

U heeft in Griekenland ongeveer één week illegaal gewerkt als aardbeien-planter en ajuinen-plukker, maar u heeft uw loon nooit ontvangen. Uw familie ondersteunde u financieel door u geld te sturen. U vond geen ander werk in Griekenland.

U ondervond eveneens problemen met het vinden van onderdak. Nadat u één maand in het opvangcentrum in Kos verbleef, heeft u een drietal dagen op het strand geslapen vooraleer u in Athene één week lang een appartement kon delen met negen andere vluchtelingen. Deze andere vluchtelingen vroegen u echter te vertrekken nadat ze te weten kwamen dat u homoseksueel bent. U heeft vervolgens ongeveer één week op straat geslapen vooraleer uw broer en diens vrienden in Griekenland toekwamen. U heeft gedurende de rest van uw verblijf in Griekenland een woning met uw broer en zijn vrienden gedeeld.

In Griekenland werd u tweemaal het slachtoffer van fysieke en verbale agressie, waarbij onbekende mensen u probeerden te bestelen, sloegen en uitscholden. U bent met deze problemen nooit naar de Griekse politie geweest.

In Griekenland had u last van aambeien. U bent met deze klachten naar de arts van het opvangcentrum geweest en deze gaf u enkele pijnstillers, maar deze verhielpen uw klachten niet. U bent nooit naar een Grieks ziekenhuis geweest omdat u de taal niet sprak en niemand u hierbij kon helpen. U heeft in België een operatie ondergaan omwille van uw aambeien en ondervindt geen klachten meer, maar de dokters zouden nog iets moeten afwerken met een laser. U had in Griekenland ook last van huiduitslag omwille van het warme weer. U bent eveneens met deze klachten naar de arts van het opvangcentrum gegaan, deze vertelde u later terug te komen. U belde vervolgens met een arts uit Gaza die u een behandeling adviseerde. U heeft vandaag geen last meer van uw huiduitslag.

U vroeg vervolgens aan uw broer, die in België verbleef, om geld zodat u naar België zou kunnen reizen. U vloog van Griekenland naar België, waar u aankwam op 21 november 2023. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2023.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland aan uw lot overgelaten te worden omdat u daar niemand kent en vreest slachtoffer te worden van geweld omwille van uw seksuele geaardheid. U heeft in België last van nachtmerries omwille van uw tijd in Griekenland.

U legt ter staving van uw dossier kopieën van uw Palestijns paspoort en Palestijnse geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot uw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U stelde dat u moe bent op psychisch vlak en nachtmerries heeft (CGVS, p.11). U legt hieromtrent geen medische attesten neer. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het goed met u ging (CGVS, p.1). Er werd u meegedeeld dat u altijd een pauze kon vragen (CGVS, p.2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door u of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de EURODAC-hit (zie administratief dossier), uw verklaringen bij de DVZ (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland'), uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p.9) en de informatie die het CGVS uit Griekenland heeft

gekregen (blauwe map – bijlage 1), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p.3). U verklaarde nog dat u tijdens uw onderhoud bij de DVZ gelogen heeft en achterhiel dat u in Griekenland een beschermingsstatus ontvangen heeft en verblijfsdocumenten (CGVS, p.3).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming

genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties bv. moeilijke levensomstandigheden, een (of meerdere) incident(en) met (een) derde(n), een éénmalige of eerder aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, etc., moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. U haalde aan dat er in Griekenland een gebrek aan integratie is en dat u geconfronteerd werd met moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg (CGVS, p.7). Deze situatie voldoet echter niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U haalde aan dat er geen werk te vinden is in Griekenland (CGVS, p.7). Echter heeft u – ondanks dat u ongeveer vier maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS, p.9) – slechts veertien à vijftien keren werk gezocht vooraleer u er de brui aan gaf (CGVS, p.12). Gevraagd wat u de andere dagen deed dat u geen werk zocht, geeft u aan dat u een logeeradres zocht (CGVS, p.12-p.13). De vaststelling dat u over een periode van ruim 120 dagen slechts een luttele vijftien keren op zoek bent geweest naar werk wijst allesbehalve op een serieuze motivatie ter uwer zijde om een broodwinning in Griekenland te vinden. Verder geeft u aan dat u allerlei problemen ondervond omdat u de taal niet sprak (CGVS, p.7). Gevraagd naar welke stappen u heeft ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken, stelt u dat u geen stappen heeft ondernomen gezien u de kans niet kreeg, dat er geen personen of organisaties waren die u hierin wouden begeleiden en dat u geen geld had om taallessen te volgen (CGVS, p.13). Er dient echter opgemerkt te worden dat het aanleren van de lokale taal geen automatische verplichting is die het gastland toekomt. Er mag van een erkende vluchteling verwacht worden dat deze op eigen initiatief de nodige stappen zet om zich de taal van zijn nieuwe gastland eigen te maken, ondanks dat het aanleren van een nieuwe taal vanzelfsprekend niet makkelijk is. Het gegeven dat u zich voor uw absoluut gebrek aan inzet om de Griekse taal te leren probeert te verschuilen achter het zogezegde gebrekkige integratiebeleid van de Griekse autoriteiten is dan ook allesbehalve serieus. Tevens kan nog worden toegevoegd dat u klaarblijkelijk wel capabel en zelfredzaam genoeg was om in Turkije de Turkse taal te leren op straat (CGVS, p.6), waardoor logischerwijs verondersteld mag worden dat u het Grieks hiertoe de nodige stappen zou zetten. Bovendien was u wel degelijk in staat om werk te vinden in de planten van aardbeien of plukken van ajuinen (CGVS, p.10). Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat u slechts vier maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS, p.9) vooraleer u besloot te vertrekken. Van deze vier maanden heeft u tevens ongeveer één maand in opvangcentra doorgebracht (CGVS, p.9), waardoor u feitelijk dus slechts drie maanden met papieren in Griekenland heeft verbleven. Het spreekt voor zich dat u zich na een dermate korte tijd in Griekenland nog geen wegwijs zou kunnen maken in uw nieuw gastland. De stelling dat u moeilijkheden in Griekenland ondervond omdat u zich niet kon integreren is dan ook allesbehalve aannemelijk gezien u geen minimum aan inzet heeft getoond om daar een leven op te bouwen.

Verder verwees u naar problemen met huisvesting. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat u kon terugvallen op de financiële hulp van uw familie (CGVS, p.10), die u regelmatig geld stortte zodat u onder andere op hotel en in private woningen kon slapen (CGVS, p.10-p.11). U was zelfredzaam genoeg om een gedeeld appartement met andere vluchtelingen te vinden door zich op eigen initiatief te informeren bij lokale Arabieren (CGVS, p.11). Ten slotte kwamen uw broer en diens vrienden naar Griekenland, waarbij u meerdere maanden heeft kunnen logeren (CGVS, p.11).

Voorts stelde u geen toegang te hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland. U geeft aan dat u heden te dage in België nachtmerries heeft omwille van uw tijd in Griekenland en psychisch moe bent (CGVS, p.11), dat u in Griekenland aambeien had waarvoor u in België een operatie moest ondergaan (CGVS, p.8) en dat een huidaandoening heeft waarbij u uitslag krijgt wanneer u het warm heeft (CGVS, p.14). Over uw nachtmerries en psychisch moe zijn, kan gezegd worden dat u geen enkele medische/psychologische documenten neerlegt die uw vermeende psychologische problemen kunnen staven, hetgeen de ernst ervan reeds onderuithaalt. Bovendien toont u op geen enkele manier aan deze problemen een gespecialiseerde, regelmatige en complexe opvolging, behandeling en toezicht vereisen en/of belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van uw zelfredzaamheid en autonomie. Betreffende de last die u ondervond omwille van uw aambeien dient opgemerkt te worden dat u toegang had tot de dokter van het opvangcentrum en dat deze u weldegelijk medicatie heeft gegeven (CGVS, p.13).

Het gegeven dat deze initiële behandeling al-dan-niet voldoende was om uw klachten te verhelpen wijst alles behalve aan dat u geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Tevens geeft u aan dat u nooit verdere hulp heeft gezocht bij een ander Grieks ziekenhuis omdat u niemand had die u hierbij kon helpen (CGVS, p.13). De vaststelling dat u gedurende uw vier maanden durende verblijf in Griekenland slechts bij één dokter bent gaan aankloppen betreffende uw medische klachten en nadien heeft nagelaten om uit uzelf verdere medische zorgen te bekomen toen u uw verblijfsdocumenten ontvangen had, toont allesbehalve aan dat de Griekse autoriteiten u de toegang tot medische zorgen hebben geweigerd. Ten slotte kan gesteld worden dat u betreffende uw huiduitslag bij warm weer geen enkel document heeft om deze verklaringen te staven en dat u in Griekenland eveneens slechts bij één dokter in het opvangcentrum bent langs geweest om deze problemen te bespreken (CGVS, p.14), waardoor wederom gesteld kan worden dat u niet aantoonde dat u geen toegang had tot dringende medische zorgen in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal wijst er bijgevolg op dat u weldegelijk in staat bent geweest om te voorzien in uw basisbehoeften in Griekenland en over een voldoende portie zelfredzaamheid beschikt.

U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Daarnaast moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematieken volgen uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt en huizenmarkt in deze lidstaat op zich.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Het CGVS erkent zoals supra aangegeven dat er verschillen kunnen bestaan tussen de EU-lidstaten met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

Er kan van u als begunstigde van internationale bescherming verwacht worden dat u de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Het is voor u niet mogelijk om op basis van zulk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland.

*Verder blijkt uit objectieve informatie dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).*

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET).

Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar u nog stelt dat u niet kan terugkeren naar Griekenland omdat u homoseksueel bent en dit niet wordt aanvaard door de andere vluchtelingen (CGVS, p.7), dient opgemerkt te worden dat Griekenland algemeen bekend staat als een LGBTQ+-vriendelijk land dat alles in het mogelijke zet om de rechten van haar seksuele minderheden te waarborgen, net zoals alle andere leden van de Europese Unie. Indien u in Griekenland discriminatie of problemen zou ervaren omwille van uw seksuele geaardheid, dient u zich te wenden tot de Griekse autoriteiten om bescherming te bekomen. U geeft echter aan dat u in Griekenland nooit naar de politie bent geweest omtrent uw problemen (CGVS, p.7), waardoor de Griekse autoriteiten u bijgevolg ook nooit hebben kunnen helpen betreffende de discriminatie die u daar omwille van uw seksuele geaardheid zou hebben ondervonden. Tevens kan nog worden toegevoegd dat de discriminatie die u van de andere vluchtelingen in Griekenland ondervond niet eigen is aan Griekenland zelf, maar eerder te wijten is aan de denkbeelden die bij bepaalde groepen vluchtelingen leven. Bijgevolg kan soortgelijke discriminatie omwille van uw seksuele geaardheid door bepaalde groepen vluchtelingen ook in andere Europese landen plaats vinden, waaronder hier in België. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland in een situatie zou terechtkomen van zeer verregaande materiële deprivatie louter omwille van uw seksuele geaardheid.

Ten slotte stelt u dat u in Griekenland tweemaal het slachtoffer bent geweest van fysieke en verbale agressie, waarbij onbekenden u probeerden te bestelen, sloegen en uitscholden (CGVS, p.7). U geeft aan dat u toen telkens niet naar de Griekse politie bent geweest (CGVS, p.7). Gevraagd waarom u toen niet naar de politie ging, stelt u dat u niet ging omdat u de taal niet sprak, geen tolk had en dus niet met de politie kom

communiceren en omdat u de identiteiten van uw aanvallers niet kende (CGVS, p.7, p.13). U toont bijgevolg allesbehalve aan dat u geen toegang had tot de Griekse politiediensten noch dat deze zouden hebben geweigerd u te helpen betreffende uw problemen; het spreekt immers voor zich dat u geen overheidsbescherming kan bekomen indien u hier nooit om vraagt.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt (CGVS, p.3, 9), niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen -in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat **"de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt"** (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 7 september 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 7 september 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a

public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYP A or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/enus/articles/4985632313623>; **Country Report: Greece. Update 2022**", blz. 250-251).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins in een ander daglicht plaatsen. Uw Palestijns paspoort (document 1) en uw Palestijnse geboorteakte (document 2) kunnen hoogstens uw nationaliteit en identiteit ondersteunen, dewelke hier niet betwist worden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4 en 18 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, 48/3 tot artikel 48/7, artikel 57/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikel 4 en artikelen 11 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- artikelen 33, 34 en 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Het verzoekschrift vat aan met een toelichting "in rechte".

Wat betreft de toepassing *in casu*, stelt het verzoekschrift het volgende:

"1. De situatie van verzoeker in Griekenland

Verzoeker werd geboren in Khan Younis, Gaza. Hij ontvluchtte zijn land in januari 2020 en kwam via Egypte en Turkije per boot aan in Griekenland.

Verzoeker werd, hoewel hij zich in een enorm kwetsbare toestand bevond, bij aankomst in Griekenland ontnomen van zijn vrijheid en in een gesloten centrum gestoken.

[...]

Zodra hij een statuut verkreeg, werd hij onmiddellijk met zijn klikken en klakken buitengezet en aan zijn lot overgelaten. Hij werd op straat gezet, zonder enige financiële hulp. Verzoeker leefde noodgedwongen een tijd op straat.

[...]

Ondanks de moeilijke situatie bleef hij niet bij de pakken liggen en trachtte hij op allerlei manieren aan werk te komen. Hij solliciteerde bij cafés, restaurants, hotels, bouw, carwash, landbouw, en meer. Toch slaagde hij er, ondanks zijn vele pogingen, niet in om werk te vinden. De tegenpartij merkt hieromtrent op: [...]

Deze argumentatie getuigt van zeer weinig inlevingsvermogen in verzoekers situatie.

Verzoeker leefde in Griekenland meerdere periodes op straat, zonder enige financiële hulp. Dat hij zonder dak boven zijn hoofd, zonder stromend water en zonder voldoende voedsel toch de kracht vond om afwijzing na afwijzing te blijven proberen, getuigt van een enorme kracht.

Bij de 120 dagen die de tegenpartij telt, rekent zij ook de dagen mee dat verzoeker in een gesloten centrum verbleef, alsook de andere dagen waarin verzoeker nog niet was erkend. Ze geeft later in de motivering zelf aan dat verzoeker slechts drie maanden met papieren in Griekenland verbleef.

Bijgevolg is de aanname dat "dat u over een periode van ruim 120 dagen slechts een luttele vijftien keren op zoek bent geweest naar werk wijst allesbehalve op een serieuze motivatie ter uwer zijde om een broodwinning in Griekenland te vinden." niet enkel een grove reducering van de moeite die verzoeker stak in het zoeken naar werk in de preciaire omstandigheden waarin hij zich bevond, maar eveneens manifest onjuist.

Door te spreken van 120 dagen, tracht de tegenpartij doelbewust verzoekers inzet af te doen, hoewel het in wezen om 90 dagen gaat. 90 dagen, waarvan kan worden aangenomen dat verzoeker de eerste weken wegwijds moest geraken in een voor hem onbekend land met een onbekende taal, waar hij van de ene dag op de andere op straat werd gezet, zonder enige financiële middelen.

Ook geeft verzoeker aan dat hij niet zeker weet hoe vaak hij heeft gesolliciteerd, wat uiteraard te begrijpen valt. Het getal is een schatting, maar de waarde kan bijgevolg ook veel hoger liggen.

[...] (hoewel niet genoteerd door de PO, werd verzoeker op dit ogenblik zeer emotioneel)

Het argument is ongegrond.

Dat verzoeker wel degelijk moeite deed, blijkt uit het feit dat verzoeker uiteindelijk genoeg nam met werk, zonder enige rechten, gewoon in de hoop wat geld te verdienen.

De tegenpartij tracht hier weer te misleiden door te stellen: [...]

Echter, zij laat na hierbij de nodige context te vermelden, namelijk dat het om zwart werk betrof. Verzoeker ging aan het werk voor een mager loontje, die hij uiteindelijk, bij beide werkgevers niet eens uitbetaald kreeg.

[...]

Hij sliep zelfs op het werk in een tent.

Verzoeker werd bijgevolg slachtoffer van uitbuiting, tijdens zijn zoektocht naar werk.

Verzoeker informeerde zich toen hij nog in het kamp zat naar mogelijkheden om de Griekse taal te leren. Hij kreeg als antwoord dat er geen mogelijkheden waren.

Te tegenpartij stelt hieromtrent: [...]

Hoe stappen zetten en zich informeren naar mogelijke taallessen wordt gelijkgesteld aan een "absoluut gebrek aan inzet", blijft een raadsel.

Dat verzoeker er wel in slaagde de Turkse taal te leren is bovendien een valse vergelijking, vermits verzoeker 2 jaar en vijf maanden in Turkije verbleef, er langdurig werk had en in een appartement woonde. Het argument is ongegrond.

Waar de tegenpartij aanhaalt dat verzoeker zelfredzaam genoeg was "om een gedeeld appartement met andere vluchtelingen te vinden door zich op eigen initiatief te informeren bij lokale Arabieren (CGVS, p.11)." laat zij na hierbij te vermelden dat verzoeker door diezelfde mensen op straat werd gezet nadat zij te weten kwamen dat verzoeker homoseksueel is.

[...]

Verzoeker leefde nadien in angst. Hij kreeg inderdaad beperkte financiële hulp van zijn familie, maar deze liet het niet toe om een appartement alleen te vinden. Hij moest, en zal bij terugkeer eveneens, een woning delen met andere vluchtelingen. Ondertussen zou hij zijn ware aard verborgen moeten houden en moeten leven in een constante angst dat zijn geaardheid op een ogenblik zal worden ontdekt.

Hulp van de overheid kreeg hij niet toen hij dakloos was. Integendeel. Zo vertelt hij over een anekdote waar hij in het park slaapt, en agressief wordt weggejaagd door de politie.

Dat voorval zorgde er op zijn beurt op dat verzoeker zich op een plaats begaf, en hardhandig werd aangepakt door twee onbekenden.

[...]

De tegenpartij verwijt verzoeker om na dat voorval niet naar de politie te zijn gestapt. Kan dit verzoeker kwalijk worden genomen? Nadat hij, in een enorm preciaire situatie, zelf kort ervoor door de politie wordt vernederd en weggestuurd. Uiteraard gaf dit niet het gevoel dat verzoeker zich tot hen kon wenden voor hulp. Met betrekking tot de medische hulp die verzoeker niet kreeg stelt de tegenpartij: [...]

Weer houdt de tegenpartij geen rekening met de situatie van verzoeker, die uitermate precair was. Er kan van hem redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij zich, wanneer hij onder meer op straat leeft en geen geld heeft, probleemloos kan begeven naar een ziekenhuis. Bovendien heeft hij driemaal hulp gevraagd bij de dokter in het centrum, zonder dat dit tot iets leidde. Verzoeker raakte hierdoor logischerwijze ontmoedigd.

[...]

Waar de tegenpartij eerst meermaals argumenteert dat verzoeker zeeën van tijd had om werk te vinden, alsook om de Griekse taal te leren, blijkt die tijd opeens wel te kort en onvoldoende te zijn om te beslissen het land te verlaten. Haar argumenten zijn tegenstrijdig.

Verzoeker heeft de periode dat hij in Griekenland verbleef, op alle mogelijke middelen die binnen zijn bereik waren geprobeerd om een leven uit te bouwen in Griekenland. Hij ging zelf naar een organisatie voor hulp. Hij slaagde er echter niet in een menswaardig leven te leiden, en besloot bijgevolg het land te verlaten. Dit was geen impulsieve beslissing, maar wel een noodzakelijke.

2. Algemene bronnen betreffende de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland

Alle bronnen wijzen op een duidelijke schending van bovenvermelde artikelen en bevestigen zo de verklaringen van verzoeker. .

Het rapport van Refugee Support Aegean (RSA) uit maart 2024, getiteld "Beneficiaries of International Protection in Greece: Access to Documents and Socio-Economic Rights", werpt licht op de juridische en praktische uitdagingen waarmee vluchtelingen in Griekenland worden geconfronteerd. Ondanks hun erkende status ondervinden velen aanzienlijke obstakels bij het verkrijgen van essentiële documenten en het uitoefenen van hun basisrechten.

[algemene uiteenzetting op basis van landeninformatie inzake de verblijfsvergunning, de moeilijke toegang tot essentiële documenten, het gebrek aan stabiele huisvesting en toereikende ondersteuning, huisvesting en uitbuiting, discriminatie en racisme in Griekenland, alsook een uiteenzetting inzake de nationale rechtspraak] Overwegende de bovenstaande elementen uit verschillende geloofwaardige bronnen die voor de meerderheid werden opgesteld na diepgaande analyse door internationale organisaties, kan er worden besloten dat de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen de artikels 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schenden.

De verleende hulp kan dus niet als stabiel of vast worden beschouwd. De hulp wordt niet automatisch verleend en er bestaat geen reglementair kader. Men wordt geholpen indien men geluk heeft en een plaatselijke organisatie aanwezig is in de regio. Het verkrijgen van basisbehoeften kan niet als voldoende worden beschouwd indien deze zodanig willekeurig is. Daarnaast is er een toename van discriminatie en racisme, ook bij overheidsactoren en volksvertegenwoordigers.

Verzoeker, in geval van terugkeer, zal zich in een uiterst kwetsbare situatie bevinden, zonder vaste huisvesting, toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen.

De analyse van verwerende partij getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekeningname van de specifieke situatie van verzoeker.

Deze aangehaalde elementen tonen echter aan dat verzoeker niet in Griekenland kan verblijven, aangezien hij daar over geen basis bestaansmiddelen kan beschikken en daar geconfronteerd zou zijn met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het is opmerkelijk dat het administratief dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze elementen, zodat het duidelijk komt dat deze elementen die aangevoerd werden, door de verwerende partij niet geanalyseerd werden.

Het gebrek aan nauwkeurigheid en zorgvuldigheid in dit dossier is duidelijk."

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;
- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- "Communication on the status of migration management in mainland Greece", gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE "Aide aux migrants", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Gaza.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 8 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 7 september 2026 (aanvraag derde landen Griekenland van 24 januari 2024; Eurodac hit; Eurodac Marked Record; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van september 2024*", p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243). Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers Grieks reisdocument geldig is van 2 oktober 2023 tot 1 oktober 2028 (aanvraag derde landen Griekenland van 24 januari 2024).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt aangebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn kwetsbaarheid, dient vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat verzoeker kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Zo gaf verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat hij moe is op psychisch vlak en nachtmerries heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), maar legt hij hieromtrent geen enkel medisch attest neer, ook niet in het kader van onderhavige beroepsprocedure.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

11. Verzoeker geeft aan dat hij bij aankomst in België zijn Griekse verblijfsdocumenten heeft verscheurd. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten, zoals dit ook blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zonder meer zou hebben verscheurd en/of hiervan geen kopieën heeft genomen.

Los daarvan herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning (ADET) nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 7 september 2026 (*cf.* bestreden beslissing). Dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning laat hem toe toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

In de bestreden beslissing verduidelijkt verweerder dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonde dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: *“Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).”*

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20: *“Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”*). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 7 september 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *“Information Guide for Beneficiaries of International Protection”*).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectieerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland geconfronteerd werd met moeilijkheden op vlak van toegang tot huisvesting, werk, taalcursussen en gezondheidszorg. Zo wijst hij er in het verzoekschrift op dat hij op allerlei manieren aan werk trachtte te komen, maar dat hij ondanks zijn vele pogingen er niet in slaagde om werk te vinden. Hij wijst er verder op dat hij 15 (of meer) pogingen deed om werk te vinden gedurende een periode van 90 dagen, gezien hij een maand in een gesloten centrum verbleef. Hij betoogt dat het feit dat hij uiteindelijk genoeg nam met zwartwerk, waarbij hij overigens werd uitgebuit, getuigt van de moeite die hij deed. Verder wijst hij erop dat hij

zich informeerde naar Griekse taallessen, maar dat hij het antwoord kreeg dat er geen mogelijkheden zijn. Met betrekking tot zijn toegang tot medische hulp, wijst hij erop dat rekening dient te worden gehouden met zijn precare situatie.

De door verzoeker aangehaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheidszorg en taal, volstaan evenwel niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terecht, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U haalde aan dat er in Griekenland een gebrek aan integratie is en dat u geconfronteerd werd met moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg (CGVS, p.7). Deze situatie voldoet echter niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U haalde aan dat er geen werk te vinden is in Griekenland (CGVS, p.7). Echter heeft u – ondanks dat u ongeveer vier maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS, p.9) – slechts veertien à vijftien keren werk gezocht vooraleer u er de brui aan gaf (CGVS, p.12). Gevraagd wat u de andere dagen deed dat u geen werk zocht, geeft u aan dat u een logeeradres zocht (CGVS, p.12-p.13). De vaststelling dat u over een periode van ruim 120 dagen slechts een luttele vijftien keren op zoek bent geweest naar werk wijst allesbehalve op een serieuze motivatie ter uwer zijde om een broodwinning in Griekenland te vinden. Verder geeft u aan dat u allerlei problemen ondervond omdat u de taal niet sprak (CGVS, p.7). Gevraagd naar welke stappen u heeft ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken, stelt u dat u geen stappen heeft ondernomen gezien u de kans niet kreeg, dat er geen personen of organisaties waren die u hierin wouden begeleiden en dat u geen geld had om taallessen te volgen (CGVS, p.13). Er dient echter opgemerkt te worden dat het aanleren van de lokale taal geen automatische verplichting is die het gastland toekomt. Er mag van een erkende vluchteling verwacht worden dat deze op eigen initiatief de nodige stappen zet om zich de taal van zijn nieuwe gastland eigen te maken, ondanks dat het aanleren van een nieuwe taal vanzelfsprekend niet makkelijk is. Het gegeven dat u zich voor uw absoluut gebrek aan inzet om de Griekse taal te leren probeert te verschuilen achter het zogezegde gebrekkige integratiebeleid van de Griekse autoriteiten is dan ook allesbehalve serieus. Tevens kan nog worden toegevoegd dat u klaarblijkelijk wel capabel en zelfredzaam genoeg was om in Turkije de Turkse taal te leren op straat (CGVS, p.6), waardoor logischerwijs verondersteld mag worden dat u het Grieks hiertoe de nodige stappen zou zetten. Bovendien was u wel degelijk in staat om werk te vinden in de planten van aardbeien of plukken van ajuinen (CGVS, p.10). Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat u slechts vier maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS, p.9) vooraleer u besloot te vertrekken. Van deze vier maanden heeft u tevens ongeveer één maand in opvangcentra doorgebracht (CGVS, p.9), waardoor u feitelijk dus slechts drie maanden met papieren in Griekenland heeft verbleven. Het spreekt voor zich dat u zich na een dermate korte tijd in Griekenland nog geen wegwijs zou kunnen maken in uw nieuw gastland. De stelling dat u moeilijkheden in Griekenland ondervond omdat u zich niet kon integreren is dan ook allesbehalve aannemelijk gezien u geen minimum aan inzet heeft getoond om daar een leven op te bouwen.

Verder verwees u naar problemen met huisvesting. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat u kon terugvallen op de financiële hulp van uw familie (CGVS, p.10), die u regelmatig geld stortte zodat u onder andere op hotel en in private woningen kon slapen (CGVS, p.10-p.11). U was zelfredzaam genoeg om een gedeeld appartement met andere vluchtelingen te vinden door zich op eigen initiatief te informeren bij lokale Arabieren (CGVS, p.11). Ten slotte kwamen uw broer en diens vrienden naar Griekenland, waarbij u meerdere maanden heeft kunnen logeren (CGVS, p.11).

Voorts stelde u geen toegang te hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland. U geeft aan dat u heden te dage in België nachtmerries heeft omwille van uw tijd in Griekenland en psychisch moe bent (CGVS, p.11), dat u in Griekenland aambeien had waarvoor u in België een operatie moest ondergaan (CGVS, p.8) en dat een huidaandoening heeft waarbij u uitslag krijgt wanneer u het warm heeft (CGVS, p.14). Over uw nachtmerries en psychisch moe zijn, kan gezegd worden dat u geen enkele medische/psychologische documenten neerlegt die uw vermeende psychologische problemen kunnen staven, hetgeen de ernst ervan reeds onderuithaalt. Bovendien toont u op geen enkele manier aan deze problemen een gespecialiseerde, regelmatige en complexe opvolging, behandeling en toezicht vereisen en/of belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van uw zelfredzaamheid en autonomie. Betreffende de last die u ondervond omwille van uw aambeien dient opgemerkt te worden dat u toegang had tot de dokter van het opvangcentrum en dat deze u weldegelijk medicatie heeft gegeven (CGVS, p.13). Het gegeven dat deze initiële behandeling al-dan-niet voldoende was om uw klachten te verhelpen wijst alles behalve aan dat u geen toegang had tot medische

zorgen in Griekenland. Tevens geeft u aan dat u nooit verdere hulp heeft gezocht bij een ander Grieks ziekenhuis omdat u niemand had die u hierbij kon helpen (CGVS, p.13). De vaststelling dat u gedurende uw vier maanden durende verblijf in Griekenland slechts bij één dokter bent gaan aankloppen betreffende uw medische klachten en nadien heeft nagelaten om uit uzelf verdere medische zorgen te bekomen toen u uw verblijfsdocumenten ontvangen had, toont allesbehalve aan dat de Griekse autoriteiten u de toegang tot medische zorgen hebben geweigerd. Ten slotte kan gesteld worden dat u betreffende uw huiduitslag bij warm weer geen enkel document heeft om deze verklaringen te staven en dat u in Griekenland eveneens slechts bij één dokter in het opvangcentrum bent langs geweest om deze problemen te bespreken (CGVS, p.14), waardoor wederom gesteld kan worden dat u niet aantoont dat u geen toegang had tot dringende medische zorgen in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal wijst er bijgevolg op dat u weldegelijk in staat bent geweest om te voorzien in uw basisbehoeften in Griekenland en over een voldoende portie zelfredzaamheid beschikt.

U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Daarnaast moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematieken volgen uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt en huizenmarkt in deze lidstaat op zich."

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen, het aanhalen van algemene landeninformatie en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door verweerder, vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift kan geenszins worden aangenomen dat verzoeker getracht heeft om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt immers dat hij Griekenland reeds drie maanden nadat hij er de vluchtelingenstatus verkreeg verliet.

Dat verzoeker - naar eigen zeggen - 15 (of meer) keer gesolliciteerd heeft in een periode van 90 dagen getuigt, in weerwil van wat verzoeker meent, niet van daadwerkelijk doortastende inspanningen om werk te vinden. Verzoeker klaagt aan dat hij enkel op illegale wijze aan de slag kon waarbij hij werd uitgebuit, maar ondernam klaarblijkelijk geen ernstige en doorgedreven pogingen om elders werk te vinden. Verzoeker toont bovendien geenszins aan dat hij werd geconfronteerd met arbeidsmarktmoelijkheden die niet eveneens gelden voor Griekse burgers.

Waar verzoeker wijst op het gebrek aan taallessen, kan niet blijken dat hij actie heeft ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken. Los daarvan, het niet machtig zijn van de Griekse taal, doet niets af aan de mogelijkheid om een job te zoeken waarvoor geen kennis van de Griekse taal vereist is, zoals de landbouw- en bouwsector, de horeca en schoonmaak, en dit in afwachting van het verwerven van een (basis)kennis van het Grieks die de deuren opent naar andere jobs op de Griekse arbeidsmarkt.

Zo verzoeker erop wijst dat zijn huisgenoten hem in Griekenland op straat zetten omwille van zijn homoseksuele geaardheid, toont hij niet aan dat hij zich in Griekenland niet tot de Griekse autoriteiten zou kunnen wenden in geval van problemen omwille van zijn geaardheid. In dit verband merkt verweerder in de bestreden beslissing terecht op dat Griekenland algemeen bekend staat als een LGBTQ+-vriendelijk land dat de rechten van haar seksuele minderheden tracht te waarborgen.

Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland louter omwille van zijn seksuele geaardheid zijn rechten als statushouder niet zou kunnen doen gelden, noch dat hij in een situatie zou terechtkomen van zeer verre gaande materiële deprivatie.

Nu verzoeker eerder beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met de herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen en zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid (zie *supra*), toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Verzoeker bleek in de korte periode dat hij in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming in staat om tot op zekere hoogte huisvesting en tewerkstelling te vinden en ontvangt bovendien beperkte financiële steun van zijn

familie. Verzoeker toont niet aan dat hij in Griekenland de nodige zelfredzaamheid niet zou hebben heeft om er zich staande te houden.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij zodra hij een statuut verkreeg in Griekenland *“onmiddellijk met zijn kikken en klakken buitengezet en aan zijn lot overgelaten [werd]”*, dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonst. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Wat betreft verzoekers homoseksuele geaardheid motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Waar u nog stelt dat u niet kan terugkeren naar Griekenland omdat u homoseksueel bent en dit niet wordt aanvaard door de andere vluchtelingen (CGVS, p.7), dient opgemerkt te worden dat Griekenland algemeen bekend staat als een LGBTQ+-vriendelijk land dat alles in het mogelijke zet om de rechten van haar seksuele minderheden te waarborgen, net zoals alle andere leden van de Europese Unie. Indien u in Griekenland discriminatie of problemen zou ervaren omwille van uw seksuele geaardheid, dient u zich te wenden tot de Griekse autoriteiten om bescherming te bekomen. U geeft echter aan dat u in Griekenland nooit naar de politie bent geweest omtrent uw problemen (CGVS, p.7), waardoor de Griekse autoriteiten u bijgevolg ook nooit hebben kunnen helpen betreffende de discriminatie die u daar omwille van uw seksuele geaardheid zou hebben ondervonden. Tevens kan nog worden toegevoegd dat de discriminatie die u van de andere vluchtelingen in Griekenland ondervond niet eigen is aan Griekenland zelf, maar eerder te wijten is aan de denkbeelden die bij bepaalde groepen vluchtelingen leven. Bijgevolg kan soortgelijke discriminatie omwille van uw seksuele geaardheid door bepaalde groepen vluchtelingen ook in andere Europese landen plaats vinden, waaronder hier in België. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland in een situatie zou terechtkomen van zeer verregaande materiële deprivatie louter omwille van uw seksuele geaardheid.”

Verzoeker haalt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde motivering.

14. Verzoeker toont verder niet aan dat hij geen toegang zou hebben tot bescherming door de autoriteiten.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Ten slotte stelt u dat u in Griekenland tweemaal het slachtoffer bent geweest van fysieke en verbale agressie, waarbij onbekenden u probeerden te bestelen, sloegen en uitscholden (CGVS, p.7). U geeft aan dat u toen telkens niet naar de Griekse politie bent geweest (CGVS, p.7). Gevraagd waarom u toen niet naar de politie ging, stelt u dat u niet ging omdat u de taal niet sprak, geen tolk had en dus niet met de politie kon communiceren en omdat u de identiteiten van uw aanvallers niet kende (CGVS, p.7, p.13). U toont bijgevolg allesbehalve aan dat u geen toegang had tot de Griekse politiediensten noch dat deze zouden hebben geweigerd u te helpen betreffende uw problemen; het spreekt immers voor zich dat u geen overheidsbescherming kan bekomen indien u hier nooit om vraagt.”

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet, *quod non in casu*. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij geen bescherming durfde te vragen omdat de politie hem zelf eerder had verjaagd, kan slechts worden vastgesteld dat hij niet aantoonst dat hij zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse politiediensten, noch dat deze hem hulp zouden geweigerd hebben.

15. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingsen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker

brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift, alsook in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota's, naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 en het AIDA rapport van 2025 die in de hogere bespreking terdege zijn meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

16. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU.

De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;

- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

18. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

19. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet

opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Palestina en Gaza in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig. Bijgevolg is ook de aangevoerde schending van artikel 18 van het Handvest niet dienstig.

20. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

21. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM, laat verzoeker na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven waarborgt, schendt. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist nochtans dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. De bestreden beslissing strekt er hoe dan ook op geen enkele wijze toe een inmenging in verzoekers gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS